

(Kateřina vytáhne peníze.)

Kateřina: Tak prosím.

Teremin: Děkuju.

(Teremin vytáhne z tašky nějaké zařízení.)

Tohle je pro tebe.

Kateřina: Co to je?

Teremin: Elektronický hřadač dětí. Proti únosům. Připevní se to na kolíčku, tady... Tohle je senzor, který pozná, když se v okolí dítěte ocitne cizí osoba. Pracuje to na principu měření kapacity prostoru.

Kateřina: A co s tím mám dělat?

Teremin: Až budeš mít děti, tak by se ti to mohlo hodit. Nezůstaneš přece pořád sama.

Kateřina: Tak si to zase vezmi.

Teremin: Proč? Co se stalo? Řekl jsem něco špatně?

Kateřina: Ne. Všechno je v pořádku. Jenom jsi zapomněl, že já děti mít nemůžu.

Teremin: Promiň.

Kateřina: Ale nijak si to nevyčítej. To je v pořádku. Ty už jsi prostě takový.

Teremin: Na některé věci by člověk zapomínat neměl. (HUBA. Kateřina odejde.)

Vejde Hoffman.

Teremin: Hoffmane, kde jste. Za chvíli začíná zkouška.

Hoffman: Jaká zkouška?

Teremin: Na večerní koncert. Hrajeme v nějakém klubu v New Jersey.

Hoffman: Myslel jsem, že koncert je zrušený.

Teremin: O tom nic nevím.

(Vejde Schillinger.)

Hoffman: Že je koncert zrušený?

Schillinger: Nevím. Každopádně nemáme kvarteto.

Teremin: Proč?

Schillinger: Protože na něj Goldberg nemá peníze.

Teremin: Opravdu? To je nepřijemné. Ale zvládneme to i bez něj. Klavír bude stačit.

Schillinger: Klavír tam není.

Teremin: Jak to, že tam není klavír? V každém klubu je přece klavír.

Schillinger: Ale tohle není klub.

Teremin: To není klub?

Schillinger: Jsou to bývalá jatka.

Teremin: Goldberg domluvil koncert na jatkách?

Schillinger: Bývalých.

Teremin: Tím spíš musíme podat perfektní výkon.

Připravte si nástroje, pánové. Budeme zkoušet.

(Hoffman otevře svůj tereminvox. Koukají z toho dlaty, některé elektronky jsou jen volně položené, nezapojené. Hřůza.)

Hoffmane, co jste s tím vyváděl?

Hoffman: Upadl jsem na schodech.

Teremin: To nemyslíte vážně? (Zkoumá přístroj) To je na delší opravu. Na to dnes nemůžete hrát. Musíte si půjčit tereminvox od Goldberga.

Schillinger: A na co bude hrát Goldberg?

Teremin: Bude hrát na flétnu.

Schillinger: Goldberg hraje na flétnu přišerně.

Teremin: Ano. Ale co se dá dělat. Hráť musíme.

Hoffman: Mám jedno řešení. (Pauza.) Jestli je to malý prostor, mohl bych hrát na ústa.

Teremin: Prosím?

Hoffman: Imitovat tereminvox na ústa.

Teremin: To bohužel není možné.

Schillinger: Jistě, to není možné.

Hoffman: Proč?

Teremin: Protože to prostě jinak zní.

Hoffman: Zní to velice podobně.

Teremin: Tak teoreticky možná zní podobně tereminvox jako broukání pod fousy, ale není pochyb o tom, že diváci by okamžitě poznali, že jde o podvod. Byli bychom všem pro smích.

Hoffman: Nic nepoznají.

Teremin: Děláte si legraci?

Hoffman: Už jsem takhle jednou hrál.

Teremin: Kde? Doma na záchodě?

Hoffman: Minulý měsíc. Na tom dobročinném koncertě pro válečné veterány.

Teremin: Cože? Josefe, ty jsi to věděl?

Schillinger: Ale kdyby mi to Hoffman neřekl, tak bych nic nepoznal. On to dělá výtečně.

Teremin: Tak to mi teda ukaže.

(Hoffman předvede svoje umění. Je to bizarní, ale docela mu to jde. Teremin jde těsně k němu, prohlíží si ho. Vejde Goldberg.)